

OTAKAR KOKEŠ

MYSLIVECKÁ PÉČE O ZVĚŘ

OTAKAR KOKES

MYSLIVECKÁ PÉČE O ZVĚŘ

PROSTŘEDKY K ZVELEBENÍ NAŠICH HONITEB

II. ROZŠÍŘENÉ VYDÁNÍ

1. Úvod

Vždycky jsem si bedlivě všimal naší odborné literatury a porovnával to, co nám přinášela s potřebami naší myslivosti tak, jak se skutečně projevovaly v praxi. Často — maje přidělenou ochranu myslivosti jako hlavní činnost svého úředního poslání — jsem měl příležitost v nejrozmanitějším prostředí za rozličných okolností zjišťovat, co by u nás bylo k usměrnění mysliveckého konání zapotřebí. — Zamyslel jsem se nad slušnou řadou mysliveckých knih, které dosud v naší literatuře vyšly a připojil-li jsem k tomu vše to, co do dnešní doby publikovala naše literatura časopisecká, přicházel jsem k pevnému přesvědčení, že všechno, co by mohlo být v myslivosti problémem, bylo u nás již více méně řešeno a z valné většiny i vyřešeno. Současně jsem však došel k názoru, že pro skutečně praktický výkon myslivosti a hlavně — v zájmu účinné ochrany zvěře, jakož i jejího chovu — jest zapotřebí snést všechny směrnice, jež mají myslivci ukázati nejschůdnější cesty k dosažení kýženého cíle v jednu ucelenou příručku. —

To byly asi úvahy, které mne přiměly k napsání této knížky, jež nechce být světoborným dílem, ale spíše vodítkem, v němž by každý — ať rolník, nebo člověk městský, právě tak, jako myslivec z povolání — našel alespoň

v hlavních rysech stmeleny důležité zásady a směrnice, jejichž přesné dodržování a provádění je bezpodmínečně nutné pro zvelebení stavu zvěře v našich honitbách a tudíž i — v širším rámci myšleno — pro zvelebování naší myslivosti.

Vím, že nepřicházím s ničím novým. Ale vím také, že to staré spřádám v naší literatuře prvně v ucelený přehled, který — nerušen úvahami zoologickými, nebo biologickými — staví každému myslivci před oči souhrn toho, co smí, musí, po případě nesmí činiti, chce-li zůstat hodným důstojného názvu myslivec. Ve svých myšlenkách jsem připravoval tuto knížku již dávno. Nejintenzivněji v dobách, kdy se mým jediným úředním úkolem stala ochrana a administrativa myslivosti. Vždyť jsem také tehdy nejlépe znal bolavá místa a vystihoval, kde je nejvíce třeba nápravy. A k jejímu docilení nejschůdnějšími a nejméně bolestnými cestami jsem směřoval při všem, co jsem kdy pro myslivost dělal a udělal. Stejným směrem se tudíž ubírá i poslání tohoto spisku. Ironie osudu tomu chtěla, že vychází v době, kdy se moje povolání obrátilo zcela jiným směrem, než tomu bylo tehdy, kdy jsem si v duchu budoval k této práci základy.

I když se v ní snažím zachytit výsledky vlastních úvah a zkušeností nasbíraných při nejrozličnějších příležitostech v nejrozmanitějších končinách naší vlasti, přece jen mnohdy — zejména tam, kde bylo třeba číselných dokladů a pevných vyzkoušených předpisů — jsem se nevyhýbal citaci literatury, bez jejichž vývodů by nebyla některá místa mé knížky úplná. — V tomto směru, *vedle dvou děl cizích, citovaných pod čarou příslušných kapitol*, jsem si vzal na pomoc tiskem vydaný »*Soubor přednášek pražské myslivecké školy z r. 1941, dále z knih prof. Ing. Dyka Malou*

myslivost z r. 1934 a 1941 a *Bažantnictví* z r. 1932 a 1942, *Žalmanovy Základy myslivosti* z r. 1941 a výbornou, r. 1917 vydanou, dnes již bohužel rozebranou knížku *prof. Schmoranze*, jež nese název »*Lovecká příručka*«. — Že jsem se nemohl vyhnout ani citaci některých věcí z našeho odborného tisku, je samozřejmé.

Posouzení skutečnosti, do jaké míry se mi vytčený úkol zdařil, ponechávám čtenářstvu. Budu plně spokojen, ukázeli se tato příručka jen malým kaménkem, který účelně podepře základy, na nichž je budována naše myslivost. Dokázeli-li dáti zájemci hlavní směrnice pro to, co chce na poli chovu a ochrany zvěře podnikat, pak zcela splnila svůj úkol. Jedno v ní však čtenář nenajde, třebaže obsahuje i kapitolu o ochraně užitkové zvěře proti škůdcům. Totiž technický návod k hubení škodné, nebo lépe řečeno dravé zvěře. Tomuto tematú bylo u nás totiž věnováno již tolik prací — a řekněme ihned velmi dobře dělaných prací — že by nebylo účelné znovu se k němu vracet.

Bylo by ode mne nevděčné, kdybych zde s vřelými díky nevzpomenul cenné pomoci, kterou mi po stránce věcného i slovesného uspořádání knížky poskytli pp. generální ředitel Ing. Dr. Karel Šiman a vrchní lesní rada J. Mayer. Stejně vděčně musím vzpomenouti pomoci Ing. J. Pince, který dal vlastně podnět k napsání této knížky a přinesl k jejímu uskutečnění velmi hodnotnou pomoc, jakož i řady svých přátel, kteří mi vedle výše zmíněných pánů vypo-mohli vhodnými fotografiemi. Jsou to pp. Frant. Černý, nadlesní A. Hanus, Jiří Jaroš, Štěva Kaňa, Miloš Nebřenský, arch. Novák, Ing. J. Sekera, Ing. H. Strachota, lesmistr F. Vodička a lesmistr Jar. Žižka.

Praha v květnu 1944.

7. ZÁSADY ROZUMNÉHO A MYSLIVECKÉHO	
LOVU ZVĚŘE	205
Poměr pohlaví a stáří zvěře	209
Některé způsoby lovu podrobme revidi	212
Čekání	215
Šoulačka	219
Hledání zvěře (ploužení a slídění)	220
Kruhový hon	222
Naháňky	223
Dohledávky po honu	224
Odstřel zvěře jelení	225
Odstřel daňků	228
Odstřel zvěře srnčí	229
Odstřel muflonů	232
Odstřel černé	232
Odstřel zajíců	232
Odstřel lesních kurů	234
Odstřel bažantů	234
Odstřel koroptví	235
Lovy a hony na vodní pernatou	237
8. DOSLOV	240

Otakar Kokeš: *MYSLIVECKÁ PÉČE O ZVĚŘ.*

Obálka a ilustrace Jiří Židlický. Nákladem a tiskem
Studentské knihtiskárny v Praze XVI, Štefánikova.

II. rozšířené vydání. Cena Kčs 75.—